

คู่มือตรวจสอบภายใน

www.cgd.go.th

ปีที่ 17 ฉบับที่ 91 ประจำเดือน ธันวาคม 2555 - มกราคม 2556

ปีใหม่นี้บุญบารมีช่วย ให้พล่อให้สวย

รอด ปลอดภัย สุขสบาย มีความสุขดังทอมน้ำ

ไร้โรคภัยไข้เจ็บทั้งปี สุขสันต์วันปีใหม่ สมบัติใหญ่ไหลมาทุกนาที

ได้เห็นธรรมกายใส่อายุ ปีนี้คงมีกันทุกคน

สุขสันต์วันปีใหม่ครับ

หลักความโปร่งใสและตรวจสอบได้

ความโปร่งใส (Transparency) หมายถึง การกระทำการใด ๆ ทั้งในระดับบุคคลและองค์กรที่ผู้อื่นสามารถมองเห็นได้คาดเดาและเข้าใจได้ **ครอบคลุมถึง** ทุกการกระทำที่เป็นผลจากการตัดสินใจของผู้บริหารในการดำเนินงาน ซึ่งรวมถึงงาน สาธารณประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การมีระบบงานและขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน (ซึ่งจะดูได้จากกฎระเบียบ หรือประกาศ) การมีหลักเกณฑ์ประเมินหรือการให้คะแนนให้โทษที่ชัดเจน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องอย่างตรงไปตรงมา **ความโปร่งใสจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการตรวจสอบความถูกต้อง และช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริต** รวมทั้งนำไปสู่การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันทั้งระหว่างผู้ปฏิบัติร่วมกันในองค์กรเดียวกัน ระหว่างประชาชนต่อรัฐไปจนถึงระหว่างคนในชาติด้วยกัน ดังนั้น ทุกองค์กรไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนควรปรับปรุงกลไกการทำงานให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย เพื่อประชาชนจะได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้โดยสะดวก และช่วยตรวจสอบความถูกต้องในการทำงานได้

ผู้บริหาร คือ บุคคลในระดับบังคับบัญชาที่มีฐานะสำคัญขงหน่วยงาน โดยรับการพิจารณาว่าเป็นคนดี มีความสามารถจึงได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้บริหาร จึงเป็นกลไกสำคัญในการเป็นผู้ทำให้เกิดความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ในทุกขั้นตอนการปฏิบัติงานว่ามีความเที่ยงธรรม รับผิดชอบ และกล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง

ความสัมพันธ์ระหว่างธรรมาภิบาลกับการคอร์รัปชัน ปัจจุบันสังคมเรียกหาความโปร่งใสและตรวจสอบได้จากการปฏิบัติงานทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนมากขึ้น เมื่อการคอร์รัปชันในประเทศไทยไม่มีแนวโน้มลดลง ซึ่งส่วนใหญ่มักจะแฝงเล็งไปยังนักการเมืองว่ามีการทุจริตโกงกินบ้านเมืองโดยเฉพาะในเรื่องของการใช้งบประมาณของแผ่นดินไปในทางที่ไม่ใช่เพื่อส่วนรวม แต่เป็นประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้อง ทำให้การ

สวัสดิ์ครับ ท่านผู้อ่านและผู้ตรวจสอบภายในทุกท่าน กลับมาพบกันอีกครั้ง ในฉบับที่ 91 ต้อนรับปี 2013 ฉบับนี้ ทีมงาน กองบรรณาธิการได้รวบรวม และนำเสนอความรู้เกี่ยวกับ หลักความโปร่งใสและตรวจสอบได้ และวิธีการเลือกตัวอย่างในการตรวจสอบภายใน พร้อมทั้งบทบัญญัติ 10 ประการในการสร้าง มนุษย์สัมพันธ์ เพื่อเป็นแนวทางที่จะช่วยให้เกิดความสุขในการ อยู่ร่วมกัน แล้วพบกับสาระดี ๆ พร้อมเทศกาลวาเลนไทน์ในฉบับต่อไปครับ สุดท้ายนี้ทางทีมงานขอขอมอบสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประทานพรให้ท่านผู้อ่านทุกท่านจงมีแต่ความสุขความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป

บริหารงานโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ไม่มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศ ดังนั้น ปัญหาการคอร์รัปชันหากไม่ได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง ก็จะทำให้ประเทศพัฒนาถอยหลังไม่ทัดเทียมกับประเทศอื่น หลักธรรมาภิบาลเป็นอีกหนึ่งคุณธรรมที่เข้ามามีบทบาทและส่งเสริมให้นักการเมือง ข้าราชการ ผู้ประกอบการต่าง ๆ ปฏิบัติตัวให้ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม เพื่อให้สังคมเกิดความเป็นธรรม และทำให้การบริหารงานแผ่นดิน ทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ เอกชน ดำเนินงานไปด้วยความสุจริตด้วยหลักการดังนี้

1. หลักนิติธรรม (Equity)
2. หลักคุณธรรม (Integrity)
3. หลักความโปร่งใส (Transparency)
4. หลักความมีส่วนร่วม (Participation)
5. หลักความรับผิดชอบ (Accountability)
6. หลักความคุ้มค่า (Efficiency)

สาเหตุของการทุจริต เนื่องจาก กระแสบริโภคนิยม วัตถุนิยม โครงสร้างสังคมไทย ระบบอุปถัมภ์ กระบวนการยุติธรรมไม่เข้มแข็ง การแทรกแซงจากผู้มีอิทธิพลและนักการเมือง องค์กรตรวจสอบไม่เข้มแข็ง ความเชื่อหน่ายและเพิกเฉยของประชาชนต่อการทุจริต เป็นต้น จาก ABAC POLL ที่ระบุว่า **คนไทยส่วนใหญ่ “รับได้” หากรัฐบาลทุจริต แล้วทำให้ชาติรุ่งเรือง ประชาชนอยู่ดีกินดี และตนเองได้รับประโยชน์** ซึ่งเป็นตรรกะที่ไม่ถูกต้อง

รูปแบบการทุจริต อาทิเช่น รับสินบน การใช้อิทธิพลส่วนตัว การใช้ข้อมูลลับ การรับของขวัญ การทำงานนอกเวลา การทำงานหลังพ้นตำแหน่ง การเกี่ยวพันทางเครือญาติ การคอร์รัปชันเชิงนโยบาย เป็นต้น

การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ซึ่งมีสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) รับผิดชอบดำเนินการ

- คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ให้ถือยศค่า หรือผู้แจ้งเบาะแส หรือข้อมูล (มาตรา 103/2)

- คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้ผู้ร่วมมือกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับความคุ้มครอง (มาตรา 103/5)

- คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจกันผู้ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้เป็นพยานได้ (มาตรา 103/6)

นอกจากนี้ยังมีพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งว่าด้วย

- การเสนอขอการเสนอราคา (ข้อ) หมายความว่า การที่ผู้เสนอราคาตั้งแต่สองคนขึ้นไปตกลงกระทำการร่วมกันในการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ

- การเสนอราคา หมายความว่า การยื่นข้อเสนอเพื่อเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐอันเกี่ยวกับการซื้อ การจ้าง การแลกเปลี่ยน การเช่า การจำหน่ายทรัพย์สิน การได้รับสัมปทาน การได้รับสิทธิใด ๆ

- หน่วยงานของรัฐ หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือหน่วยงานอื่นใดที่ดำเนินกิจการของรัฐตามกฎหมาย และได้รับเงินอุดหนุน หรือเงิน หรือทรัพย์สินลงทุนจากรัฐ

- ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หมายความว่า นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมืองอื่นนอกจากนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา และผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น

- การบังคับใช้ : เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ภาคธุรกิจที่เป็นคู่สัญญากับรัฐ และประชาชนทั่วไปที่มีส่วนร่วมกระทำผิด

ที่มาของข้อมูล เรียบเรียงจากเอกสารประกอบการบรรยาย อาจารย์กัลลารัตน์ จันทิก จากหลักสูตร ประกาศนียบัตรธรรมภิบาลสำหรับผู้บริหารระดับกลางโดยความร่วมมือกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ทางการเกษตร

วิธีการเลือกตัวอย่างในการตรวจสอบภายใน

การได้มาของข้อมูลหรือหลักฐานในการตรวจสอบภายในที่เที่ยงตรงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้ได้ผลสรุปที่ถูกต้อง แต่เนื่องจากการตรวจสอบเอกสารหรือรายการทั้งหมดเป็นสิ่งที่กระทำได้ยากในทางปฏิบัติ โดยเฉพาะกิจการขนาดใหญ่ เพราะเป็นการลงทุนสูงและใช้แรงงานมาก ดังนั้น ผู้ตรวจสอบภายในจึงควรใช้วิธีการทดสอบอย่างมีหลักเกณฑ์และประเมินผลการทดสอบ เพื่อนำมาสรุปผลการตรวจสอบขั้นตอนการทดสอบและเลือกกลุ่มตัวอย่าง จึงเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญ เพราะผลจากการทดสอบที่ได้ สรุปอ้างอิงไปยังหลักฐานทั้งหมด ถ้ากลุ่มตัวอย่างที่ได้ไม่เป็นตัวแทนที่ดี ผลสรุปก็จะไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง ดังนั้น ผู้ตรวจสอบภายใน จึงควรมีวิธียะได้ตัวแทนที่ดีที่สุดมาวิเคราะห์เพื่อสรุปผลให้ถูกต้องที่สุด

การทดสอบตัวอย่าง หมายถึง การวัดผลโดยการตรวจสอบรายการหรือกระบวนการเพียงบางส่วนที่ถือเสมือนเป็นตัวแทนของรายการทั้งหมด เพื่อเปรียบเทียบผลได้กับมาตรฐานที่กำหนด เพื่อให้สามารถสรุปผลการตรวจสอบได้

ขั้นตอนการทดสอบตัวอย่าง

การเลือกตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร มีส่วนช่วยผู้ตรวจสอบภายในจัดทำรายงานการตรวจสอบได้อย่างเหมาะสม ดังนั้น ผู้ตรวจสอบภายในจึงควรเลือกตัวอย่างโดยใช้ขั้นตอนการทดสอบตัวอย่าง ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เลือกมาตรฐานที่ใช้วัดผล

ก่อนการเลือกตัวอย่างนั้น ผู้ตรวจสอบภายในควรมีการกำหนดมาตรฐานที่ใช้ในการวัดผลก่อน เพื่อนำผลของการทดสอบตัวอย่างมาเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ เพื่อทำให้เกิดความชัดเจน ตรงกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการ มาตรฐานสามารถกำหนดได้ 2 ประเภท

1. มาตรฐานที่มีความชัดเจนมีระเบียบงานที่แน่นอน และมีขอบเขตที่กำหนดไว้หรือเป็นกฎหมาย เช่น ระเบียบการจัดซื้อจัดจ้าง เป็นต้น

2. มาตรฐานที่ไม่ชัดเจนนั้น ฝ่ายบริหารจะกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายการดำเนินงานอย่างกว้างๆ ซึ่งตัวอย่างมาตรฐานที่ใช้วัดผล เช่น จริยธรรม นโยบาย มติคณะกรรมการ ประกาศ คำสั่งของหน่วยงานกำกับดูแล เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 การให้คำจำกัดความของ ประชากร และหน่วยตัวอย่าง

ผู้ตรวจสอบควรกำหนดประชากร และหน่วยตัวอย่างให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบ โดยจะต้องระบุว่าสิ่งหรือประชากรที่ต้องการตรวจสอบคือ อะไร เช่น ถ้าต้องการทดสอบว่าการจัดซื้อจัดจ้างเป็นไปตามระเบียบที่กำหนดไว้ ประชากร คือ ใบสั่งซื้อทั้งหมดในงวดที่ตรวจสอบ หน่วยตัวอย่าง คือ ใบสั่งซื้อแต่ละใบ หรือถ้าต้องการทดสอบว่าการจ่ายเงินมีการอนุมัติประชากร คือ รายการจ่ายเงินทั้งหมดที่เกิดขึ้นในระหว่างงวดที่ตรวจสอบ หน่วยตัวอย่าง คือ ใบสำคัญจ่ายแต่ละใบ หรือรายการจ่ายเงินแต่ละรายการในสมุดเงินสดจ่าย หรือ รายการจ่ายเงินแต่ละรายการในบัญชียอดเงินฝากธนาคาร เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดขนาดตัวอย่าง

ขนาดตัวอย่างที่เลือกมาตรวจสอบอาจใช้วิธีการเลือกตัวอย่างทางสถิติหรือวิธีการเลือกตัวอย่างที่ไม่ใช่ทางสถิติก็ได้ โดยการอาศัยความชำนาญของผู้ตรวจสอบภายใน ผู้ตรวจสอบจะใช้ดุลยพินิจเชิญผู้ประกอบการวิชาชีพในการตัดสินใจว่าจะใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบใด เพื่อให้ได้มาซึ่งหลักฐานที่เพียงพอและเหมาะสม กรณีที่ไม่ใช่หลักการสถิติ ผู้ตรวจสอบเป็นผู้กำหนดขนาดตัวอย่างเอง ซึ่งส่วนใหญ่ขนาดตัวอย่างจะขึ้นกับเวลา และงบประมาณที่มี หรือในบางกรณีวิธีการเลือกตัวอย่างที่ไม่ใช่ทางสถิติอาจจะเหมาะสมกว่าวิธีการเลือกตัวอย่างสถิติ เช่น ในการทดสอบความมีประสิทธิภาพของระบบการควบคุมภายใน ผู้ตรวจสอบภายในย่อมสนใจการวิเคราะห์ลักษณะ และสาเหตุของข้อผิดพลาดของการไม่ปฏิบัติตามระบบการควบคุมมากกว่าที่จะใช้การวิเคราะห์เชิงสถิติเกี่ยวกับจำนวนครั้งของข้อผิดพลาดดังกล่าว

ปัจจัยสำคัญที่ผู้ตรวจสอบควรมานำพิจารณาเพื่อกำหนดขนาดของตัวอย่างทางสถิติ มีดังนี้

(1) ระดับความเชื่อมั่น เช่น ถ้าผู้ตรวจสอบภายในกำหนดระดับความเชื่อมั่น 90% นั้นหมายความว่ามีโอกาส 90 ครั้ง ใน 100 ครั้ง ที่ตัวอย่างที่เลือกมาจะแสดงค่าที่ถูกต้องของข้อมูลประชากรระดับความเชื่อมั่นมีอิทธิพลอย่างมากต่อขนาดตัวอย่างที่เลือกมาทดสอบ ยิ่งผู้ตรวจสอบกำหนดระดับความเชื่อมั่นสูงขึ้นเท่าใด ขนาดตัวอย่างก็จะใหญ่ขึ้นเท่านั้น ในการกำหนดระดับความเชื่อมั่น ผู้ตรวจสอบภายในควรคำนึงถึงความเสี่ยงในข้อสรุปที่จะได้จากการตรวจสอบและเวลากับค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ประกอบกันด้วย

(2) อัตราความผิดพลาดที่คาดว่าจะมี เช่น จากประสบการณ์การตรวจสอบที่ผ่านมาผู้ตรวจสอบคาดว่าจำนวนครั้งของการจัดซื้อจัดจ้างที่ไม่เป็นไปตามระเบียบเท่ากับ 3% เป็นต้น

(3) ความถูกต้องแม่นยำ เช่น กรณีที่ผู้ตรวจสอบภายในกำหนดอัตราความผิดพลาดไว้ 5% และมีความถูกต้องแม่นยำ + -3% นั้นหมายความว่า อัตราความผิดพลาดของตัวอย่างอาจมีค่าต่ำลงจนถึง 2% (5-3%) หรืออาจสูงขึ้นไปถึง 8% (5+3%) ก็ได้ ค่าทั้งด้านบวกและลบ จะเป็นตัวปรับช่วงความผิดพลาดของข้อมูลที่ยอมรับได้และความสามารถสรุปผลการตรวจสอบได้ว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์

(4) การจัดกลุ่มประชากรที่ตรวจสอบ การจัดกลุ่มประชากรที่ตรวจสอบ (Stratification) หมายถึง การจัดประชากรออกเป็นกลุ่มย่อย หรือเป็นหมวดหมู่เป็นระบบ และมีลักษณะที่ เช่น จัดรายการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันให้อยู่ในกลุ่มย่อยเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อลดความแตกต่างของรายการในแต่ละกลุ่มย่อย ซึ่งจะทำให้ผู้ตรวจสอบภายในสามารถลดขนาดตัวอย่างลงได้โดยไม่เพิ่มความเสี่ยงจากการเลือกตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดวิธีการเลือกตัวอย่าง

การเลือกตัวอย่างมีอยู่หลายวิธี แต่ละวิธีมีข้อดีข้อเสียแตกต่างกัน วิธีการเลือกตัวอย่างที่ผู้ตรวจสอบภายในนิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย มีดังนี้

(1) การเลือกโดยวิธีสุ่ม เช่น วิธีจับสลาก ทำโดยการเขียนสลากเท่าจำนวนข้อมูลหรือประชากรแล้วเลือกสลากออกมาเป็นตัวอย่างตามจำนวนที่ต้องการ

(2) การเลือกโดยวิธีเว้นระยะเท่ากัน เช่น ถ้าต้องการจำนวนตัวอย่าง 10 ตัวอย่าง จากข้อมูลทั้งหมด 400 รายการ ความห่างระยะหรือช่วงตอนจะเท่ากับ 40 (400/10)

(3) การเลือกโดยแบ่งประชากรออกเป็นกลุ่ม
การเลือกโดยแบ่งประชากรออกเป็นกลุ่ม แบ่งออกเป็น 2 วิธีย่อย ดังนี้

(3.1) การเลือกโดยแบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มแบบ Stratification Sampling ในกรณีที่ข้อมูลเป็นรายการที่มีลักษณะแตกต่างกันมากจนเห็นได้ชัด ผู้ตรวจสอบจึงจัดกลุ่มของข้อมูลที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายกันไว้ในกลุ่มเดียวกัน ซึ่งจะได้ออกกลุ่มของข้อมูลอย่างน้อย 2 กลุ่มขึ้นไป แล้วจึงเลือกตัวอย่างแบบอิสระจากข้อมูลแต่ละกลุ่ม

(3.2) การเลือกโดยแบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มแบบ Cluster Sampling ในกรณีที่ประชากรหรือข้อมูลมีจำนวนมาก หรือผู้ตรวจสอบภายในต้องการตัวอย่างจำนวนมาก วิธีนี้จะกระทำได้ดีก็ต่อเมื่อประชากรมีคุณลักษณะคล้ายคลึงกัน โดยแบ่งข้อมูลประชากรออกเป็นกลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มมีจำนวนข้อมูลเท่ากัน

(4) การเลือกตัวอย่างโดยใช้ดุลพินิจ
การเลือกตัวอย่างโดยใช้ดุลพินิจ (Judgment Sampling) เป็นการเลือกตัวอย่างที่ผู้ตรวจสอบใช้ความรู้ความชำนาญในสถานการณ์นั้นๆ ผู้ตรวจสอบภายในควรใช้ความระมัดระวังในการใช้ดุลพินิจโดยหลีกเลี่ยงอคติให้มากที่สุด เพื่อให้การเลือกตัวอย่างตามวิธีนี้มีประสิทธิภาพ การเลือกตัวอย่างโดยวิธีนี้แบ่งเป็น 2 วิธีย่อย ดังนี้

(4.1) การเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Specific Sampling) เป็นการเลือกตัวอย่างที่ต้องใช้วิจารณ์ญาณของผู้ตรวจสอบภายใน ดังนั้น ผู้ตรวจสอบจึงควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของประชากรเป็นอย่างดี เช่น ความมีประสิทธิภาพของระบบการควบคุมภายใน เป็นต้น

(4.2) การเลือกตัวอย่างแบบไม่เป็นระบบ (Haphazard Sampling) เป็นวิธีการเลือกตัวอย่างโดยไม่มีหลักเกณฑ์ใดๆ อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจสอบภายในควรเลือกตัวอย่างโดยไม่มีอคติใดๆ เช่น ไม่เลือกตัวอย่างแต่เฉพาะรายการที่สะดวกและง่ายต่อการค้นหาเท่านั้น และใช้ความระมัดระวังเช่นเดียวกับการเลือกตัวอย่างวิธีอื่น เพื่อให้ตัวอย่างที่เลือกเป็นตัวแทนที่แท้จริงของประชากร

ขั้นตอนที่ 5 การประเมินผลการทดสอบตัวอย่าง

หลังจากเลือกตัวอย่างตามจำนวนและวิธีการที่กำหนดขึ้นแล้ว ผู้ตรวจสอบภายในก็จะทำการตรวจสอบรายการที่ได้สุ่มมาเป็นตัวอย่าง โดยใช้ความระมัดระวังรอบคอบให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการทดสอบเพื่อให้ได้หลักฐานอันเพียงพอที่จะเสนอรายงาน

ขั้นตอนที่ 6 การประเมินผลการทดสอบตัวอย่าง

เมื่อได้ทดสอบตัวอย่างแล้ว ผู้ตรวจสอบภายในควรประเมินการทดสอบตัวอย่าง ซึ่งจะพิจารณาผลการเลือกตัวอย่าง ลักษณะและสาเหตุของข้อผิดพลาดที่พบ รวมทั้งผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบจะนำผลการตรวจสอบมาประเมิน โดยวิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่พบในตัวอย่างหลังจากนั้น จะประมาณข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นทั้งหมด และประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการเลือกตัวอย่าง เพื่อพิจารณาว่าควรยอมรับผลที่ได้จากการทดสอบตัวอย่างนั้นหรือไม่ หรือควรขยายขอบเขตการทดสอบเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ผู้ตรวจสอบภายในจะให้ความสนใจในลักษณะและข้อผิดพลาด รวมทั้งมุ่งหาสาเหตุของการไม่ปฏิบัติตามระบบต่าง ๆ ด้วย

ขั้นตอนที่ 7 การบันทึกงานเลือกตัวอย่าง

ผู้ตรวจสอบภายในควรระบุวิธีการเลือกตัวอย่าง ขนาดตัวอย่าง ข้อผิดพลาดที่ตรวจพบ ตลอดจนผลการประเมินการทดสอบตัวอย่างไว้ในกระดาษทำการ เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการรายงานผลการตรวจสอบตัวอย่าง การบันทึกงานเลือกตัวอย่างในกระดาษทำการ

สรุป

ในการปฏิบัติงานตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบภายในจะไม่ตรวจสอบรายการที่เกิดขึ้นทุกรายการหรือใช้วิธีการตรวจสอบทุกวิธี แต่จะเลือกตัวอย่างขึ้นมาตรวจสอบ การตรวจสอบโดยใช้วิธีทดสอบย่อมมีความเสี่ยง เนื่องจากตัวอย่างที่เลือกอาจไม่เหมาะสมและไม่ใช้ตัวแทนที่ดี แม้ว่าการตรวจสอบนั้นจะมีประสิทธิภาพเพียงใดก็ตาม ผู้ตรวจสอบภายในจึงควรใช้วิธีการทดสอบด้วยการเลือกตัวอย่าง อย่างมีหลักเกณฑ์ เพื่อให้ผลสรุปมีความน่าเชื่อถือ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการเสนอแนะแก่หน่วยงานที่ถูกตรวจสอบและเพิ่มมูลค่าให้กับองค์กรโดยรวม

ที่มาของข้อมูล จุฑามาน สิทธิพลวินชกุล อาจารย์ประจำภาควิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วิธีการสร้างความสุขในการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ด้วยบทบัญญัติ 10 ประการ

คนเราเกิดมาจะอยู่คนเดียวไม่ได้ จำเป็นต้องอยู่ร่วมกับครอบครัว กับสังคมและในกรณีที่มีชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นนั้นก็ต้องมีการปรับตัว เพราะแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกันทั้งในด้านร่างกาย ด้านความคิด ความสนใจ ทัศนคติ และความสามารถต่างๆ ตลอดจนความแตกต่างของสภาวะด้วย ซึ่งความแตกต่างเหล่านี้ อาจจะเป็นตัวหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ขึ้น หรือทำให้เกิดความขัดแย้ง ความไม่พอใจทำให้ไม่มีความสุข แต่ในการอยู่ร่วมกันนั้น โดยทั่วไปมนุษย์ทุกคนต้องแสวงหาความสุข ความพอใจในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในแง่มนุษย์สัมพันธ์สุภาพจิตยึดหลักที่ว่า คนที่มีสุภาพจิตดี คือคนที่มีชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หมายถึง รู้จักตนเอง ทำให้คนอื่นมีความสุข มีความพอใจในการอยู่ร่วมกัน

ดังนั้นใครจะขอเสนอแนะวิธีหรือหลักในการสร้างมนุษย์สัมพันธ์เพื่อเป็นแนวทางที่จะช่วยให้เกิดความสุขในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ดังนี้

1. พูดจาทักทายผู้อื่นด้วยอารมณ์เชิงบวก แคมป์ใส่ด้วยน้ำเสียงไพเราะน่าฟัง

2. ยิ้มแย้ม แคมป์ใส่ทั้งสีหน้าและแววตา (คนที่หน้าตาบึ้งตึงต้องใจกว้างเห็นอึ้ง 72 ส่วน แต่การยิ้มให้เพียง 1.4 ส่วนเท่านั้น) อย่างนี้แล้วยิ้มได้ไม่ดีกว่าหรือคะ

3. เรียงงานคนด้วยชื่อของเขา จะทำให้เกิดความพอใจและแสดงถึงความสนิทสนม

4. เป็นคนเมตตาใจไมตรี และพยายามทำตัวเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น

5. เป็นคนมีความจริงใจ คำพูดและการกระทำสอดคล้องกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดความไว้วางใจและศรัทธาในตัวเอง

6. เป็นผู้ฟังที่ดี ในการสนทนาให้ความสนใจต่อคู่สนทนา

7. มีความใจกว้างและมีสติทั้งต่อคำวิจารณ์และคำชม

8. รู้จักไปถึงความรู้สึกของผู้อื่น เอาใจเขาใส่ใจเรา

9. พยายามเสนอที่จะให้ความช่วยเหลือ เกื้อกูลเท่าที่จะช่วยได้ ซึ่งการช่วยเหลือกันนั้นถือเป็นสิ่งที่มีคุณค่าที่สุด

10. เติมอารมณ์เชิงบวกไว้ มีขันติ อดทน และรู้จักถ่อมตน

บทบัญญัติ 10 ประการข้างต้นนี้ เราสามารถทำได้ก็ช่วยให้เราปรับตัวได้ แม้ว่าคนเราจะมี ความแตกต่างกัน แต่ทุกคนก็ซึ่งมีความต้องการคล้ายๆกัน และการมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีต่อกันนี้ จะเป็นวิธีการสร้างความสุขในการอยู่ร่วมกันของมนุษย์เราไปเป็นอย่างดี

“จุลสารตรวจสอบภายใน” จัดทำขึ้นเพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารบทความเชิงวิชาการ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการตรวจสอบภายในของภาครัฐ ตลอดจนการเผยแพร่ผลงานของกรมบัญชีกลางในการพัฒนางานตรวจสอบภายใน
หากท่านใดมีข้อติชมหรือต้องการแสดงความคิดเห็นหรือมีปัญหาเกี่ยวกับงานตรวจสอบภายใน สามารถติดต่อได้ที่ :
กองบรรณาธิการ โทร. 02 - 127 - 7285 โทรสาร 02 - 127 - 7127
E-mail : lastd@cgd.go.th / <http://www.cgd.go.th> / บัญชี ตรวจสอบภายใน เงินนอกงบประมาณ / กำกับและพัฒนางานการตรวจสอบภาครัฐ
ที่ปรึกษา : นางจินดา สังข์ศรีอินทร์ บรรณาธิการ : นางสาวบุญมี เลิศพิเชฐ
กองบรรณาธิการ : นางนพรัตน์ พรหมนารถ นางสาวเกศริน ภัทรเปรมเจริญ นางสุมิตรา นายวัลย์ และนางวัลลา ภู่อาลี
เลขานุการกองบรรณาธิการ : นางสาวไรรัตน์ รวยดี นางสาวศิวพร ศิริพันธ์สินญกุล นายมารุต ปรียากกร และนางสาวรุจิรา ทานศิลา
ผู้จัดส่ง : นางระวีวรรณ จันทร์อินทร์ นางธัญญารัตน์ สีเสภาพันธุ์ และนางสาวพรรณนิภา อ่ำพันกาญจน์

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตที่ 21 / 2530
ปทผ. กระทรวงการคลัง